

ת"פ 9370/05 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאים, אילו קוסאשווili

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 9370-05-14 מדינת ישראל נ' קוסאשווili (עוצר)

07 יולי 2015

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאים

אילו קוסאשווili (עוצר)

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנציג

הנאשם וב"כ עו"ד סגרון

גזר דין

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

כתב האישום אשר הוגש בתיק זה נגד הנאשם תוכן בדיעו שהתקיים לפני כב' השופטת נחמן ביום 14.7.14 במסגרת הסדר טיעון. על פי הסדר, לאחר שיתוקן כתב האישום, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתווך, יורשע על פי הodiumו, ווינה לשירות המבחן לקבלת תסקירות. התביעה הצהירה כי עמדתה היא לעונש מאסר בפועל.

כפי הצהרת הצדדים כך היה: הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתווך, הורשע והוינה לשירות המבחן לקבלת תסקירות.

ה הנאשם יודה כי, בתאריך 13.5.13 סמוך לשעה תשע וחצי בבוקר, בעת שישבו הנאשם ואשתו ("המתלוננת") ליד "שולחן השבת" (כפי לשון כתב האישום) אימם עליה הנאשם כאשר אמר לה: "את לא תצא מהבית, אם תצא מהבית ארצתך אוטך, אם תצא מהבית זה ברשותי ואוי ואבי לך אם אדע שיצאת מהבית ללא רשותי". משאשיבת המתלוננת, כי היא אינה אחת מבנותיו ולא חיה תחת עוצר, קם הנאשם ממקומו ותקף את אשתו בקר שזרק עליה את קערת הسلط, הרים אותה מהכיסא וסתיר שתי סטריות לפניה. המתלוננת נמלטה מפני הנאשם לחדר הילדים (מן הסתם אחד מחדרי הבית - א.ה.) וסגרה את הדלת. הנאשם המשיך לאיים על המתלוננת לפני בנות בני הזוג שעמדו בדרכו באומרו: "אם תצא מהחדר אפגע בר".

ה הנאשם הורשע לפיקר בתקיפת אשתו - משום שתי הסטריות, ואיומים - משום דבריו האמורים שהשמיע.

ראוי לציין, או אף להdagish בפתח הדברים, כי מדובר באדם נורטטיבי לחולוטין איש עבודה המפרנס משפחתו בעבודה קשה של ניהול בית עסק המכונה במקומותינו - "מינימרקט", בעיר בית ים. בעקבות מעשיו, הוגש כתב האישום ובצמוד לו הוגש בקשה למעצר עד תום הליכים. אכן, מציאות היא ולא דמיון, אדם נורטטיבי לחולוטין ללא הרשות קודמות, נעצר למעצר עד תום הליכים, בעקבות הבקשת למעצר עד תום הליכים, ובסופו של הליך, מצוי הוא מחוץ לביתו, משום הרחקה מהמתלוננת, במשר שנתיים ימים. זו המציאות בת זמננו ומקומותינו. שמא יובן לא נכון, בהקדמת מילים אלה, אני בא להקל ראש במעשי הנאשם, אך נדמה כי תוצאה ההליך הפלילי הינה מרחיקת לכת ולענין זה ATIICHIS בהמשך הדברים.

תסקירות שירות המבחן.

בעקבות הסדר הטיעון הוגש תסקירות שירות המבחן. עיון בתסקירות מגלה כי אכן, מדובר באדם אשר תפיסותיו באשר לניהול התא המשפטי הן תפיסות רכושניות ונוקשות במיוחד באשר להתנהלות אשתו בתא המשפטי. הנאשם שולב בתכנית טיפולית במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן התרשם לחיבת הנאשם ומצואות ההליך הטיפולי, אם כי מצא שירות המבחן כי הנאשם תופס בתפיסותיו הנוקשות בתחום המחשבתי, כמו גם בצריכי שליטה גבוהים. שירות המבחן ממליץ על חיבור הנאשם בשירות ל佗עלת הציבור (של"צ) לצד ענישה קונקרטית. יודגש, שירות המבחן אינו ממליץ על ענישה שיש בה מרכיב של מאסר לרבות לא מרכיב של מאסר שירותה בעבודות שירות.

טייעוני הצדדים לעונש.

באת כוח התביעה, כדרך ושיטת התביעה בעבירות של אלימות בין בני זוג אשר אינה מבחינה כלל ועיקר באמור בתסקירות השירות המבחן, כאילו האמור בתסקירות ובעובדתו המבורכת של שירות המבחן אינה קיימת - אחת היא - אלימות בין בני זוג מובילה למאסר בפועל. במקורה זה, הקלה התביעה גישה ועתרה למאסר שירוצחה בעבודות שירות. גישה זו מקורוטה רבים, אך לפי טיעוני התביעה, נשענת היא למעשה, אך ורק על חומרת המעשה והעבירה. לפי נוסחה עיקשת, נוקשה ולמעשה "יעוורת" אחת היא: אדם המכחה בן זוגו יש להחמיר עמו הדין כדי עונש של מאסר בפועל - האotto לא.

בא כוח הנאשם בא בטרונית נגד גישה זו של התביעה. נדמה כי במקורה שלפני יש ממש בטרוניתו. לדבריו, מדובר באדם נורטמיטיבי, אשר עוד בחקירה הודה במעשה, אף הסביר פשר מעשי. הנאשם נעצר בגין מעשי אלה: שתי סטיריות, זריקת קערתسلط, ואויומים - למשך שמנוה ימים, ולא זו בלבד, אלא שמצוי הוא בהרחקה מביתו במשך שנתיים ימים. לפי גישה זו יש לשים משפטו של הנאשם במאסר מוותנה ושל"ץ כפי המלצה שירות המבחן.

דין והכרעה.

המקורה שלפני מבטא באופן מיוחד הדילמה שבתחום הפלילי ובמיוחד הענישה הפלילית, במישור המיחיד שלפני - אלימות בין בני זוג. תחום זה, מביא לפתחו של בית המשפט, מאות רבות של כתבי אישום. מטעמים השמורים עם התביעה, כמעט ואין מין בהגשת כתבי האישום. בית המשפט מוצף, לשון המעטה, בכתביו אישום אלה. יש וכותב האישום הוא בעבירה של ניסיון תקיפה עת זרק אדם אל עבר אשתו סלסילת קש וזה לא פגעה בה, עד כדי עבירות אלימות קשות ביותר שכתוכאה מהן אושפז הקורבן. תוצאה אי המין בהגשה מסיבית, ללא הבחנה של כתבי האישום, היא קשה - במילה אחת - שחיקה.

השחיקה אינה רק מצד התגובה העונשית של בתיה המשפט, אלא גם של התביעה, ובוודאי של הנאשמים ובאי כוחם. כדיוע, הצפת בתיה המשפט בכתביו אישום, בתחום מסוים, ללא הבחנה ומין, ובמהמשך לכך טיעונים לעונש בחומרה רבה מצד התביעה, יוצרת פיחות משמעותי בענישה. חבל שכך. חבל שאין התביעה, ובמיוחד התביעה המשטרתית, משכילה לעורך הבדיקות ולהציג כתבי אישום במקרים הרואים ממש.

דוגמאות לתופעה זו רבות אביה אחת מהן והוא בעבירה של שהיא בלתי חוקית בישראל של תושבי "השטחים". התביעה המשטרתית, הציפה בתיה המשפט באלפי כתבי אישום בתקופות קצרות ביותר, בעבירות אלה, כנגד תושבי השטחים שנכנסו לישראל כדי לעבוד בה. התביעה עתרה להשיט מאסרים בפועל על פי מתחם עונשה שתחלתו הוא במאסר בפועל. בתיה המשפט התלבטו ונחלקו ביניהם שהרי ברור הוא שאין זה ראוי וכן לגזר על מאות או אלפי נאשמים מאסרים בפועל בגין עבירה זו ועונש זה בלבד. סופו של דבר, שבית המשפט העליון הביר ל התביעה כי טעות בידה וכי מתחם העונש ההולם תחילתו במאסר על תנאי (ראו הלכת פסק דין בעניין "אל הרוש").

במקורה שלפני, מצוי אדם, אשר בלי לפגוע בו, הינו אדם פשוט, המנהל עסק של "מינימרקט", מה שבעבר כונה

"מכולה". איש עבודה ופרנסה, נורטובי ביוטר, לא עבר פלילי, אשר בשעת כעס כלפי אשתו שחפזה הייתה לצתת את הבית, ליעד שלא פרשה אותו לפני הנאשם - בעלה - שלפי תפיסותיו האישיות והמשפחתיות, לא מצא כי כך ראוי אשתו תנגה. לפי הנורמות המקובלות במקומותינו, זכותה של האישה, כאשת הנאשם, לעשות רצונתה. אך היא חפץ או רכוש בעלה. רצונתה לצתת לחוף הים בשבת תעשה כן ולבעה לא תהיה הזכות למנוע זאת ממנה בוודאי לא באלים, יודגש, איוםם הם אלימים. אם הדבר אינו מקובל על הנאשם, יתכבד ויציע לאשתו להיפך בדרכיהם, אך לא לנתקו בדרך הרכשנות.

מצד שני, אין מדובר בני זוג צעירים לימיים. הנאשם בן 47 והמתлонנת ממנו אינה רוחקה מגיל זה, נשואים הם זה ליותר מ-22 שנים, להם ארבע בנות - הגדולה בת 20 שנה. ניסיון החיים מלמד כי המתлонנת למדה במשך שנים רבות הנישאים הרבות, להכיר הנאשם - בעלה - ולהכיר תפיסותיו - אין התנהלותו, כפי שבאה לידי ביטוי במרקחה זה - חדשה עבורה. והנה, במצב דברים זה, בגין אירוע שהייתה לפני שנתיים, שספיק רב בעיני אם הוא חמור, הוגשה בקשה למעצר הנאשם עד תום הליכים - יודגש למעצר עד עצם הליכים של אדם נורטובי לחלוין חסר הרשות פליליות. הנאשם נעצר למשך שבועיים ימים, ונותר עד עצם היום הזה, בחלוף שנתיים ימים, מחוץ לביתו - קניינו, שיש להניח כי בעמל רב בכיסו שהרוויח בזיהת אפיו, הקימו. יש להdagש ולא להתעלם, כי במשך למעלה משנתיים מתגורר הנאשם, בגפו בדירה שכורה. בלי להתעלם מנורמות משפטיות הרווחות במקומותינו, אני סבור כי במצב דברים זה הוא אבסורד.

המרקחה שלפני ממחיש עד כמה, ההליך הפלילי אינם מתאים וראוי לניסיבות המקרה. סכסוכים בין בני זוג, כפי המקרה שלפני, ראוי שידונו בהליך מתאים והולם אחר, לאו דווקא בכלים משפטיים - עונשיים - פליליים. אך מעבר למצב האבסורד, כאמור, ספיק רב בעיני אם התשובה למעשה ולמצב הדברים במרקחה שלפני, הוא ההליך פלילי, מצאה התביעה לעתור לעונש של מאסר בפועל. עתרת התביעה למאסר בפועל, הופכת להיות אבסורדית יותר לנוכח תסקירות חיובי של שירות המבחן. ואני שואל, האם במצב דברים זה, אין זה ראוי וכן, לתביעה, לעתור לעונש של מאסר על תנאי ובמקום מאסר שירוצה בעבודות שירות להמלצת שירות המבחן לחיב הנאשם בשל"צ? ועוד שאלה, האם אין למסkill שירות המבחן משקל כלשהו בקביעת העמדה העונשית של התביעה?

אני יודע לאן, ביום, פניו יחסית בני הזוג, לאחר ההליכים המשפטיים המפורטים לעיל. ספיק רב בעיני אם יחוzen הנאשם והמתلونנת לחיות ייחדיו לאחר שתקופה של שנתיים ימים בה נעדן הנאשם בביתו משום החלטת ההרחקה מביתו, שבאה בעקבות הבקשה למעצר עד תום הליכים. אך נדמה לי, ואני מ庫ווה שאיני טועה, שהמרקחה שלפני ממחיש עד כמה אין ההליך הפלילי מתאים לתחומי המשפט שלפני - יחסים בין בני זוג.

אני מקבל עתרת התביעה לעונש. אני מוצא גם להרחב הדיבור באשר למתחם העונש ההולם כפי שמחייב תיקון 113 לחוק העונשין. גם אם המתחם הבנוי על עקרונות הענישה הפלילתית, אשר ספיק בעיני אם מתאים למרקחה שלפני, הוא של מאסר בפועל מתחילת המתחם ועד סופו, הרי שבנסיבות האמור בתסקירות, יש ועל פי עקרון השיקום, לפיו תיקון 113 לחוק קובע כי יש בו כדי לחרוג לקו לא מתחם העונש, אז העונש במרקחה שלפני לא יהיה מאסר בפועל.

אליה העונשים שאנו משית על הנאשם:

5 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא עבר הנאשם עבירה של אלימות כלפי גוף אדם לרבות איוםים.

בנסיבות המקרה, ועל פי התחום המשפטי שלפני אני גוזר על הנאשם עיצום כספי כלשהו.

אני מחייב הנאשם לבצע של"י' בתקופה של 160 שעות על פי תכנית שהוכנה עבורו על ידי שירות המבחן. הסברתי לנאשם משמעותה של"י' נאשם הבין והסבירם.

כמו כן, אני מחייב הנאשם להיות בפיקוח שירות המבחן במשך שנה.

עוותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ' تموز תשע"ה, 07/07/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה